

Skjøtselsnotat for Sørhelle m.fl., Kvinesdal kommune, Agder fylke

Oppfølging av trua naturtyper

Anders Thylén / Alexander Nilsson

Skjøtselsnotat for Sørhelle m.fl., Kvinesdal kommune, Agder fylke

Forfattere: Anders Thylén / Alexander Nilsson

Publisert: 31.05.2023

Antall sider: 20 sider

Publiseringstype: PDF med aktive lenker

Oppdragsgiver: Statsforvalteren i Agder

Tilgjengelighet: Dokumentet er offentlig tilgjengelig

Rapporten refereres som: Thylén, A. og Nilsson, A. 2023. Skjøtselsnotat for Sørhelle m.fl., Kvinesdal kommune, Agder fylke. Biofokus rapport 2023-039. Stiftelsen Biofokus. Oslo.

Forsidebilder: Slåttemyr på Sørhelle / Hanekam / Veiskulder Egelandsetta / Fukteng Førland. Foto: Anders Thylén

Biofokus rapport 2023–039

ISSN 1504-6370

ISBN 978-82-8449-211-7

Gaustadalléen 21
NO-0349 OSLO
Org.nr: 982 132 924
post@biofokus.no
www.biofokus.no

Forord

Skjøtselsnotat for Sørhelle med flere lokaliteter i Kvinesdal kommune er utarbeidet av Biofokus ved Anders Thylén og Alexander Nilsson på oppdrag fra Statsforvalteren i Agder. Notatet gir faglig forankrede anbefalinger til restaurerings- og skjøtselstiltak innenfor de aktuelle lokalitetene i samsvar med handlingsplanen for Utvalgt naturtype Slåttemark.

Notatet omfatter tre eiendommer i Kvinesdal, eid av søsknene Margaretha Krug Aase og Ånen Krug Aase. Hovedfokus i notatet er Sørhelle (gnr/bnr 48/3), hvor det finnes slåttemyr. Det er i tillegg undersøkt og avgrenset noen arealer på Førland (gnr/bnr 52/2) og på Egelandsletta (gnr/bnr 124/19). Notatet baserer seg på feltbefaring og dialog med grunneier.

Slåttemyra på Sørhelle har fått lokal verdi (C-verdi) og har dermed ikke status som Utvalgt naturtype per nå. Potensialet for økt verdi ved restaurering er imidlertid stort, og lokaliteten bør derfor ha høy prioritet blant områder som per i dag ikke kvalifiserer til Utvalgt naturtype. Førland og Egelandsletta har mer marginale verdier, men det er gitt skjøtselsforslag også for disse.

Rapporten er rettet mot den som skal utføre skjøtsel og forvaltningen, og omhandler naturgrunnlaget og dagens drift i området, samt beskrivelsen av konkrete restaurerings- og skjøtselstiltak innenfor lokalitetene. Som vedlegg finnes en beskrivelse av de verdifulle naturtypene som inngår. Den gir i hovedsak informasjon rettet inn mot forvaltning, inkludert søkbare egenskaper for området i Miljødirektoratets naturbase.

Biofokus takker Statsforvalteren i Agder ved Marie Bjelland for godt samarbeid i prosessen med skjøtselsnotatet. Vi takker også grunneier og skjøtselsansvarlig Margaretha Krug Aase og Ånon Krug Aase for faktaopplysninger, god dialog og verdifulle innspill til planen.

Oslo, 31. mai 2023

Anders Thylén og Alexander Nilsson

Slåttemyra på Sørhelle, sett mot nordøst. Foto: Anders Thylén.

Innhold

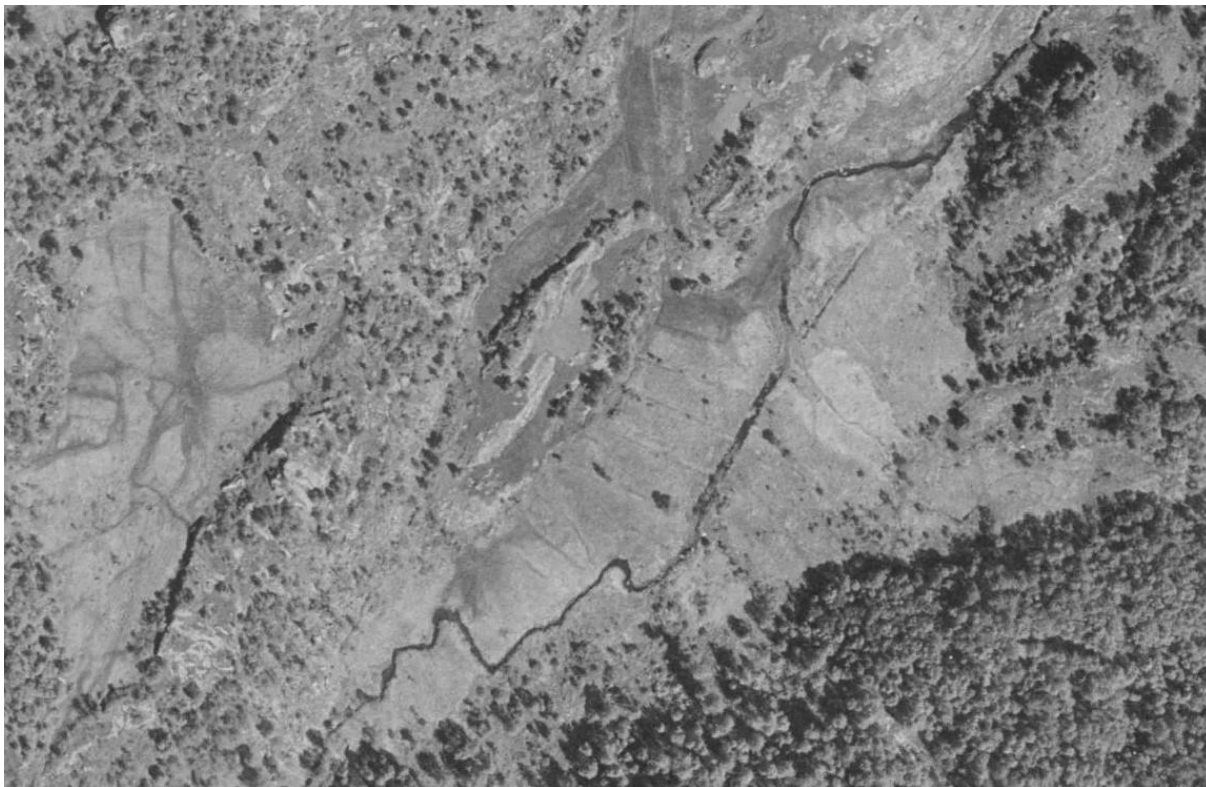
1	Innledning.....	5
1.1	Bakgrunn	5
1.2	Naturgrunnlag.....	5
2	Status	7
3	Mål og tiltak	10
3.1	Sørhelle	10
3.2	Førland	11
3.3	Egelandsletta.....	12
3.4	Oppfølging	13
4	Kilder	14
5	Vedlegg	15
	Bilder	15
	Naturtypelokalitet(er)	17

Det er ifølge Naturbase (Miljødirektoratet 2022b) ingen tidligere registreringer i noen av de aktuelle områdene. Det er heller ingen eldre registreringer i Artskart innenfor områdene, foruten noen fugleobservasjoner (Artsdatabanken og GBIF Norge 2023).

Kulturlandskapet på Sørhelle har vært driftet av familien Krug Aase siden 1982 og Førland siden 1994. Alt som var å få tak i av slåttemyrer og engslåtter på Sørhelle og gårdene nedover til Førland ble slått mellom 1983 og 2005. Det har altså vært flere slåttemarken og slåttemyrer, men per i dag er det få lokaliteter som har naturtypekvaliteter. Følgende to avsnitt er basert på e-post fra Margaretha Krug Aase (men noe redigert):

På Sørhelle ble myrene tidligere på 1900-tallet høyst sannsynlig skjøttet med tradisjonell ljå/hesjeslått/beite. Stort sett ble det slått og beitet overalt på gården før 1982, og det er bygd opp en del "toner" rett ved området, altså plataer i skråningene som ble bygget opp av steinmurer. Etter 1982 ble det slått 1 gang per år med tohjuls slåmaskin eller ljå. Det ble hesjet noen år og prøvd å tørke det flatt for firkantpressing når det var tørt nok der. Myrslåtta var vanligvis så fuktig at det ikke var enkelt å komme til med lett traktor, så det meste var håndskjøtsel. Det har trolig aldri blitt brukt kunstgjødsel på slåttemyra, mer usikkert om det kan ha blitt spredt talle/dyregjødsel noen gang. Stort sett ble myrslåtta gjødslet av dyr som gikk på beite etter slåtta. Fra gammelt av hette kollen over slåttemyra Døserbakken, så dyra pleide å beite etter slått i både myrslåtta og bakkene rundt. Sauene var på hjemmebeite fra påskelemming fram til heieslippet utover sommeren. Det var ikke nok gress til slått før seinslåtta i slutten av juli. Myra ble ofte demmet opp av bever, så det ble oversvømt der. Området over myrslåtta ble grøftet med liten gravemaskin og nedlagte plastrør, men selve myrslåtta er ikke grøfta. Området har ikke blitt slått siden rundt 2005. Det har ligget helt brakk siden 2010. Det har trolig aldri vært pløyd eller sådd.

På Førland ble det slått med tohjulsstraktor og liten traktor fra 1994 og frem til omtrent 2005. De siste fem årene har det blitt slått med traktor årlig og høstet firkantballer frem til det kun var beite av sau der i 2022. Det har ikke blitt gjødslet de siste fem årene. Det ble kjørt over med jordfres for å ta tustene på de områdene med flest tuer, men ikke på det våteste området. Mellom 1994 og 2005 har det blitt gjødslet med husdyrgjødsel, men dette var sporadisk gjødsling, ikke årlig. Det har ikke vært brukt kunstgjødsel siden 1994. Det ble slått og beitet i denne perioden, men kun av et par hester og en sesong eller to med noen få små/storfe. Det har ikke blitt pløyd eller tilsådd siden 1994. Fra 2005 til 2010 var området ute av drift.

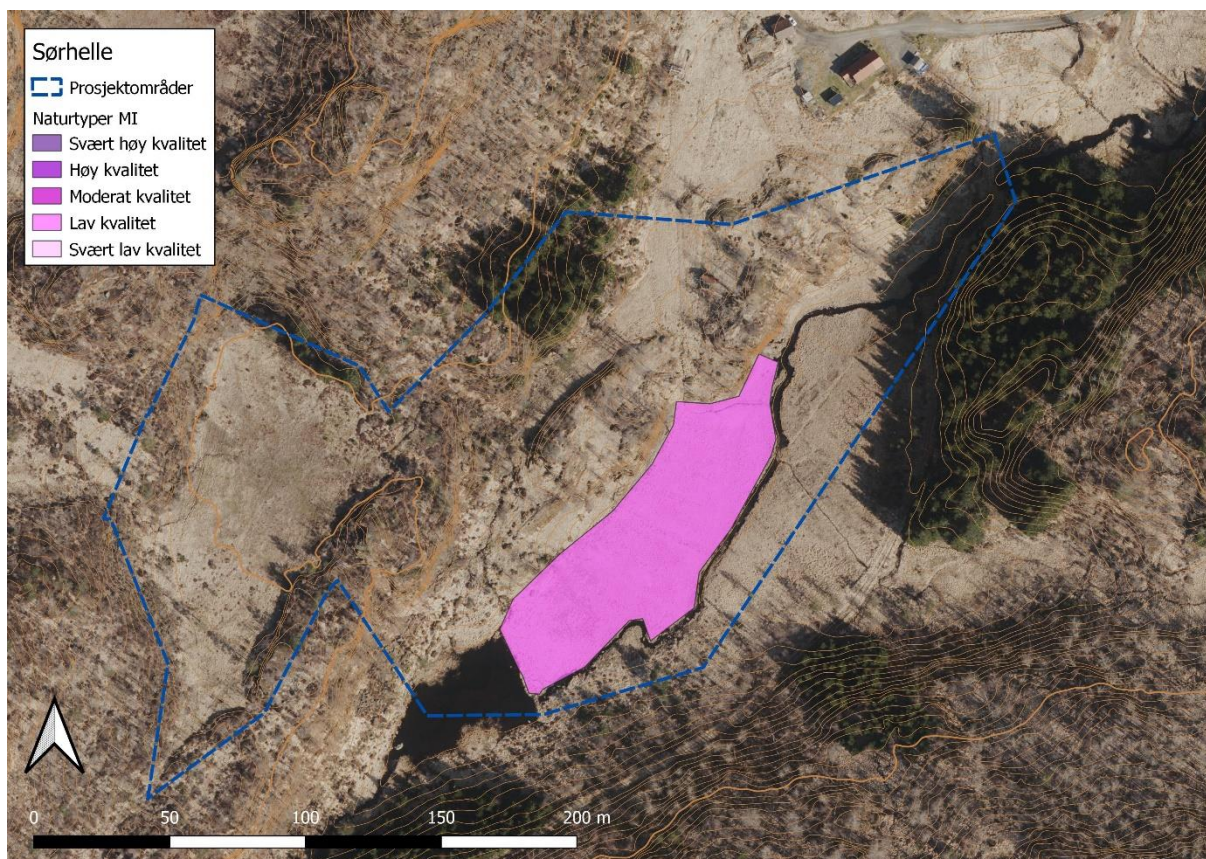
Figur 2: Sørhelle i 1966. Det er tydelige grøfter i slåttemyra. Flyfoto fra <https://kart.finn.no/>

2 Status

Det er blitt registrert naturtyper etter Miljødirektoratets instruks i alle undersøkelsesområdene. Beskrivelse etter MI for alle lokaliteter, samt en vurdering etter DN Håndbok 13 vises i vedlegg 1.

På Sørhelle er det registrert en lokalitet med Sørlig slåttemyr med lav lokalitetskvalitet (figur 3). **Den er vurdert å ha lokal verdi (C-verdi) etter DN Håndbok 13. Den oppfyller dermed per i dag ikke forskriftens krav til utvalgt naturtype, men den har et klart potensial til å oppnå slik status med noe restaurering.** Den kartlagte slåttemyra har et areal på ca. 5,0 daa. Øvrige driftsarealer innenfor undersøkelsesområdet på Sørhelle oppfyller ikke kravene til semi-naturlig mark og øvrige myrer i området har heller ikke lenger semi-naturlig preg. Det kan muligens være noen myrarealer på Sørhelle utenfor undersøkt område med et visst potensial.

Vegetasjonen i slåttemyra består iht. Natur i Norge (NiN) (Bratli et al. 2019) av intermediær (på grensen mot fattig) semi-naturlig myr (V9-C-2). Ulike starr- og gressarter dominerer, mens bunnsjiktet er svakt utviklet. Av urter forekommer bl.a. tepperot, engsyre, myrfiol og melkerot (hvorav de to sistnevnte indikerer svakt intermediære forhold). Det er tydelige grøfter fra gammelt av (figur 2, flyfoto fra 1966). Myra har forholdsvis jevn overflate, men det er begynnende tuedanning. Det er foreløpig lite gjengroing av vedvekster, men det er enkelte småtrær som kommer inn fra kantene. Myra er del av et større myrkompleks, og trolig har større deler vært slått langt tilbake. Bever er kjent fra området og skogsnipe ble observert ved befaring. Området kan være viktig for vadefugler både på trekk og som hekkeområde.

Figur 3. Avgrensning av slåttemyr på Sørhelle.

På Førland er det registrert to sammenhengende lokaliteter i et flatt fuktparti langs bekken og i skråningen ovenfor. Nede på flaten er det kartlagt Semi-naturlig våteng med lav lokalitetskvalitet (figur 4). I bakken ovenfor denne er det registrert Semi-naturlig eng med moderat lokalitetskvalitet. Begge lokalitetene har artsfattig og noe gjødselpreget vegetasjon, trolig bl.a. grunnet tidligere gjødsling, og de er dermed i grenseland for å kunne defineres som semi-naturlig mark. **Det er usikkert om de i det hele tatt ville blitt kartlagt etter DN13, og de ville i tilfelle maksimalt fått lokal verdi (C-verdi) etter DN Håndbok 13. De kan heller ikke defineres som slåttemark og oppfyller dermed ikke forskriftens krav til utvalgt naturtype.** De to lokalitetene har et samlet areal på ca. 6,0 daa. Øvrige driftsarealer på Førland har ikke naturtypekvaliteter.

Vegetasjonen i våtenga består iht. NiN (Bratli et al. 2019) av intermediær våteng (V10-C-1) og er dominert av høyvokste og noe nitrofile gress. Her vokser også sløke, hanekam, gulaks, tepperot og engkarse. Enga ovenfor kan karakteriseres som intermediær eng med svakt preg av gjødsling (T32-C-6), og domineres av noe nitrofile gress og engsoleie. Her vokser også bl.a. knollerteknapp og hvitbladtistel.

Figur 4. Avgrensning av naturtyper på Førland.

På Egelandsetta er det registrert en lokalitet med Eng-aktig sterkt endret fastmark (artsrik veikant) med høy lokalitetskvalitet (figur 5). **Lokaliteten har noe svake naturkvaliteter ift. kriteriene i DN-håndbok 13, men ville kunne kartlegges med lokal verdi (C-verdi). Den er ikke utvalgt naturtype.** Lokaliteten har et areal på ca. 1,8 daa. Ingen andre driftsarealer på den undersøkte eiendommen på Egelandsetta har naturtypekvaliteter. Grunneier opplyser at det for noen år siden etter vedlikeholdsarbeid ved veien ble tilsådd med Sør-norsk engfrøblanding, noe som til dels forklarer en relativt artsrik engflora i veiskråningen. Her vokser bl.a. smalkjempe, tiriltunge, prestekrage, blåklokke, blåmunke og hårsveve.

Figur 5: Avgrensning av naturtyper på Egelandsetta.

3 Mål og tiltak

3.1 Sørhelle

Mål for skjøtsel/restaurering

Hovedmål: Restaurere slåttevær med tilhørende arts mangfold, som del av et verdifullt kulturlandskap, gjennom aktiv skjøtsel.

Delmål:

- Gjennom aktiv slått få en jevnere overflate i myra.
- Opprettholde fuktigheten og hydrologien slik at området beholder sitt myrpreg.
- Redusere andelen høyvokste og tuedannende gress som blåtopp og sølvbunke, og dermed også øke andelen arter knyttet til ugjødsle slåttevær.

Aktuelle tiltak

Hovedtiltak er å gjenoppta slått. Det er lite gjengroing med trær og busker, så ryddingsbehovet er forholdsvis lite.

I partier er det en god del tuer, så her er det behov for noe restaurering i form av å fjerne tuer, for å kunne slå effektivt.

For å opprettholde fuktigheten / hydrologien og karakteren som slåttemyr er det ønskelig å unngå eller i hvert fall begrense grøfting. Det er muligens en avveining kontra det å få slått effektivt, men myrpreget er avhengig av generelt høy grunnvannstand, og dette er også noe som vil forsinke gjengroingen.

I en oppstartfase vil det være nødvendig med årlig slått. Det er likevel tydelig at gjengroingen siden opphør av driften i 2005 har gått sakte. På sikt kan det derfor muligens være nok med slått annethvert år.

Restaureringstiltak:

- Prøv å fjerne tuer i myra for å gjøre det lettere å slå framover. Det kan gjøres manuelt med spade eller ved å skjære gjennom tuene med ryddesag. Tuene bør fjernes på våren. Plantematerialet må fjernes fra området.
- Rydde småtrær (foreløpig svært få) som er kommet opp i kantene av slåttemyra. Gjøres gjerne på frossen mark om vinteren. Plantematerialet må fjernes fra området.

Skjøtselstiltak:

- Årlig slått de første fem årene, etter hvert muligens annethvert år. Slåtten gjøres etter at de fleste plantene har avblomstret, ikke før 15. juli og gjerne i august. Slåttetidspunktet vil variere fra år til år ut fra variasjoner i været og vekstsesongen. Slå ikke lavere enn 5 cm for å skåne engplantene. Områdene kan slås med tohjulsslåmaskin, ljå eller ryddesag med blad. Ikke bruk tunge maskiner som kan påføre komprimering av jorda og kjøreskader.
- Høyet bakketørkes i 2-3 dager, alternativt hesjes. Vend gjerne høyet 1-2 ganger i løpet av bakketørkeperioden, det kan bidra til å spre frøene. Rak sammen høyet og fjern det fra slåttemyra. Ved dårlig vær bør vått høy ikke bli liggende så lenge at det går i oppløsning og tilbakefører næring.
- Etterbeite med sau/storfe/geit/hest på høsten etter slått kan være gunstig, men er ikke avgjørende.
- Gjødsel må ikke brukes på engene, men gjødsel som kommer fra dyra på høstbeite kan bli liggende.
- På sikt vurdere å hente høy fra andre mer artsrike slåttemyrer i området og legge ut på myra.

3.2 Førland

Mål for skjøtsel/restaurering

Hovedmål: Restaurere en fukteng/eng til slåttemark gjennom aktiv skjøtsel.

Delmål:

- Øke andelen lavvokste arter typiske for semi-naturlig eng, som hanekam, knollerteknapp, gulaks og tepperot.
- Redusere andelen høyvokste og nitrofile arter som sølvbunke og engsyre.

Aktuelle skjøtselstiltak

- Årlig slått etter at de fleste plantene har avblomstret, ikke før 15. juli og gjerne ut i august. Slåttetidspunktet vil variere fra år til år ut fra variasjoner i været og vekstsesongen. Slå ikke lavere enn 5 cm for å skåne engplantene. Områdene kan slås med tohjulsslåmaskin, ljå eller ryddesag med blad. Ikke bruk tunge maskiner som kan påføre komprimering av jorda og kjøreskader.
- Høyet bakketørkes i 2-3 dager, alternativt hesjes. Vend gjerne høyet 1-2 ganger i løpet av bakketørkeperioden, det kan bidra til å spre frøene. Rak sammen høyet og fjern det fra engene. Ved dårlig vær bør vått høy ikke bli liggende så lenge at det går i oppløsning og tilbakefører næring.
- Etterbeite med sau/storfe/geit/hest på høsten etter slått kan være gunstig, men er ikke avgjørende.
- Gjødning må ikke brukes på engene, men gjødning som kommer fra dyra på høstbeite kan bli liggende.
- Ved behov rydde oppslag av løvrenninger og kratt. Slåttearealet i fuktengen kan om ønskelig utvides mot øst ved å rydde ytterligere. Men spar i hvert fall en del vierbusker og enkelte trær i denne delen for variasjon og for fuglelivet.
- På sikt vurdere å hente høy fra andre mer artsrike slåtteenger/slåttemyrer i området og legge ut på enga.

3.3 Egelandsletta

Mål for skjøtsel/restaurering

Hovedmål: Opprettholde en artsrik eng-lignende kantsone mellom veien og jordet nedenfor gjennom aktiv skjøtsel.

Delmål:

- Opprettholde eller helst øke andelen lavvokste arter typiske for semi-naturlig eng, som hanekam, knollerteknapp, gulaks og tepperot.
- Redusere andelen høyvokste og nitrofile arter som sølvbunke og engsyre.

Skjøtselstiltak

- Årlig slått etter at de fleste plantene har avblomstret, ikke før 15. juli og gjerne ut i august. Slåttetidspunktet vil variere fra år til år ut fra variasjoner i været og vekstsesongen. Slå ikke lavere enn 5 cm for å skåne engplantene. Områdene kan slås med tohjulsslåmaskin, ljà eller ryddesag med blad. Ikke bruk tunge maskiner som kan påføre komprimering av jorda og kjøreskader.
- Høyet bakketørkes i 2-3 dager, alternativt hesjes. Vend gjerne høyet 1-2 ganger i løpet av bakketørkeperioden, det kan bidra til å spre frøene. Rak sammen høyet og fjern det fra slåttemarka. Ved dårlig vær bør vått høy ikke bli liggende så lenge at det går i oppløsning og tilbakefører næring.
- Gjødning må ikke brukes på marka.
- Ved behov rydde oppslag av løvrenninger og kratt. Eksisterende utvokste trær (bl.a. selje i vest) kan få stå.

3.4 Oppfølging

Slåttemyra på Sørhelle bør rekartlegges / revurderes etter ca. 3-5 år, for å vurdere om den har oppnådd status som utvalgt naturtype (minimum B-verdi). Ved rekartlegging må det også undersøkes om tiltakene har hatt god effekt, og om det evt. er behov for å justere tiltakene i planen.

På Sørhelle bør en også vurdere å kartlegge ytterligere arealer rundt om, som evt. kan kvaliteter som slåttemyr og/eller slåttemark.

Lokalitetene på Førland og Eglandsletta bør også følges opp om en del år for å vurdere status og effekten av utførte tiltak, men disse områdene har ikke like høy prioritet som Sørhelle.

4 Kilder

- Artsdatabanken og GBIF Norge. 2023. Artskart - internettportal for artssøk. <https://artskart.artsdatabanken.no/>
- Bratli, H., Halvorsen, R., Bryn, A., et al. 2019. Beskrivelse av kartleggingsenheter i målestokk 1:5000 etter NiN (2.2.0). Utgave 1, kartleggingsveileder nr 4, Artsdatabanken, Trondheim. https://www.artsdatabanken.no/Files/29653/Beskrivelser_av_kartleggingsenheter_m_lestokk_1_5000.pdf
- Direktoratet for Naturforvaltning. 2007. Kartlegging av naturtyper - verdisetting av biologisk mangfold. DN-håndbok 13. 2. utgave 2006 (oppdatert 2007). DN-håndbok 13. https://www.miljodirektoratet.no/globalassets/publikasjoner/dirnat2/attachment/54/handbok-13-080408_low.pdf
- Miljødirektoratet. 2022a. Kartleggingsinstruks. Kartlegging av terrestriske Naturtyper etter NiN2. Miljødirektoratet veileder M-2209 | 2022. Versjon 24.01.2022.
- Miljødirektoratet. 2022b. Naturbase. <http://kart.naturbase.no/>
- NGU. 2022a. Interaktivt berggrunnskart fra Norges geologiske undersøkelser sin digitale karttjeneste. <https://geo.ngu.no/kart/berggrunn/>
- NGU. 2022b. Interaktivt løsmassekart fra Norges geologiske undersøkelser sin digitale karttjeneste. http://geo.ngu.no/kart/losmasse_mobil/

5 Vedlegg

Bilder

Figur 6. Sørhelle. Jevn slåttemyr sentralt i området nærmest kameraet, mer tuete mot nordøst. Foto: AT.

Figur 7. Fuktenga på Førland sett mot øst. Foto: AT.

Figur 8: Semi-naturlig eng på Førland med vegetasjon noe preget av gjødsling. Foto: AT.

Figur 9: Artsrik veikant på Egelandsetta med bl.a. prestekrage. Sett mot øst. Foto: AT.

Naturtypelokaliteter

Sørhelle

NiN-ID: NINFP2310114217

Naturtype: Sørlig slåttevær

Kartlagt: 14/06/2022

Nøyaktighet: Meget god (5 - 20m)

Størrelse: 5008 m²

Tilstandsvurdering: Dårlig

Naturmangfoldvurdering: Moderat

Samlet lokalitetskvalitet basert på Miljødirektoratets instruks: Lav lokalitetskvalitet

Tilstand beskrivelse: Slåttevær som var hevdet fram til 2005, men ikke etter det. Det er tuedanning mange steder, men det er fortsatt et visst preg av slåttevær. Det står fortsatt gjerder i området og er rester etter en løe inntil. Området har tidligere vært grøftet, og grøftene er fortsatt synlige, hvilket er utslagsgivende for dårlig tilstand.

Naturmangfold beskrivelse: Arealmessig i grenseland mellom lite og moderat. Det ble ikke funnet kalkindikatorer eller rødlistearter, og det er heller ikke registrert slike tidligere. Areal er utslagsgivende for moderat naturmangfold.

Verdivurdering basert på DN-Håndbok 13: Fattig slåttevær på ca. 5 daa. som ikke har vært hevdet på 15-20 år. Etter faktaark for slåttevær fra 2015 oppnår lokaliteten lav vekt på størrelse, artsmangfold og hevdtilstand, og middels vekt på landskapsøkologi. Samlet sett oppnår lokaliteten verdien lokalt viktig (C-verdi), da den har begynt å få en del tuer og redusert slåtteværpreg. Verdien kan styrkes gjennom videre målrettet restaurering.

Førland

NiN-ID: NINFP2310114234

Naturtype: Semi-naturlig våteng

Kartlagt: 14/06/2022

Nøyaktighet: Meget god (5 - 20m)

Størrelse: 1963 m²

Tilstandsvurdering: Moderat

Naturmangfoldvurdering: Moderat

Samlet lokalitetskvalitet basert på Miljødirektoratets instruks: Lav lokalitetskvalitet

Tilstand beskrivelse: Fukteng som slås regelmessig, men kun beitet i 2022. Noe preget av høyvokste og svakt nitrofile gress. Har tidligere vært noe gjødsla med husdyrgjødsel og trolig talle. Noe gjødsla preg er utslagsgivende for moderat tilstand.

Naturmangfold beskrivelse: Lite fuktengareal bestående av en kartleggingsenhet. Det er registrert fire habitatspesifikke arter, bl.a. hanekam. Det er ikke registrert rødlistearter i området, hverken nå eller tidligere. Av fuktengararter kan ellers nevnes hvitbladtistel. Antall habitatarter er utslagsgivende for moderat naturmangfold.

Verdivurdering basert på DN-Håndbok 13: Artsfattig fukteng dominert av svakt nitrofile gjengroingsarter som sølvbunke. Det er usikkert om denne ville blitt kartlagt etter DN13 i det hele tatt, så verdien er ingenting eller evt. lokalt viktig (C-verdi).

Førland 2

NiN-ID: NINFP2210081880

Naturtype: Semi-naturlig eng

Kartlagt: 14/06/2022

Nøyaktighet: Meget god (5 - 20m)

Størrelse: 3902 m²

Tilstandsvurdering: Moderat

Naturmangfoldvurdering: Dårlig

Samlet lokalitetskvalitet basert på Miljødirektoratets instruks: Lav lokalitetskvalitet

Tilstand beskrivelse: Eng som slås regelmessig, men kun beitet i 2022. Noe preget av høyvokste og svakt nitrofile gress. Har tidligere vært noe gjødsel med husdyrgjødsel og trolig talle. Noe gjødsel preg er utslagsgivende for moderat tilstand.

Naturmangfold beskrivelse: Lite engareal bestående av en kartleggingsenhet. Det er registrert en habitatspesifikk art, knollerteknapp. Det er ikke registrert rødlistearter i området, hverken nå eller tidligere. Av engarter typiske for fukteng kan nevnes hanekam, hvitbladtistel og kystmaure. Ingen kriterier tilsier mer enn lite naturmangfold.

Verdivurdering basert på DN-Håndbok 13: Artsfattig eng dominert av svakt nitrofile arter. Det er usikkert om denne ville blitt kartlagt etter DN13 i det hele tatt, så verdien er ingenting eller evt. lokalt viktig (C-verdi).

Egelandsletta

NiN-ID: NINFP2210081879

Naturtype: Eng-aktig sterkt endret fastmark

Kartlagt: 14/06/2022

Nøyaktighet: Meget god (5 - 20m)

Størrelse: 1823 m²

Tilstandsvurdering: God

Naturmangfoldvurdering: Moderat

Samlet lokalitetskvalitet basert på Miljødirektoratets instruks: Høy lokalitetskvalitet

Tilstand beskrivelse: Aktiv hevd med slått er utslagsgivende for god tilstand. Svakt gjødselpreg inntil veien og noe slitasje (inngrep ved kum) er ikke nok til å trekke ned tilstanden.

Naturmangfold beskrivelse: Funn av 4 habitatspesifikke arter er utslagsgivende for moderat naturmangfold. Disse er smalkjempe, tiriltunge, prestekrage og blåkløkke. Relativt artsrik kantsone. Blåmunke og hårsveve vokser også her. Det ble ikke registrert rødlistearter, og er heller ikke funnet her tidligere.

Verdivurdering basert på DN-Håndbok 13: Middels artsrik veikant for regionen. Ville evt. blitt kartlagt etter DN-håndbok 13, og ville da fått lokal verdi (C-verdi).

Biofokus

– for et godt kunnskapsgrunnlag

Biofokus er en ideell stiftelse som skal tilrettelegge informasjon om biologisk mangfold for beslutningstakere, samt formidle kunnskap innen fagfeltet bevaringsbiologi. Biofokus ønsker å bidra til en kunnskapsbasert forvaltning av norsk natur.

En kunnskapsbasert forvaltning forutsetter god dokumentasjon av de arealene som skal forvaltes. Biofokus legger derfor stor vekt på feltarbeid for å sikre oppdaterte og relevante data om botanikk, zoologi, økologi, samt avgrensning og verdisetting av områder.

Høy kompetanse er en forutsetning for å kunne registrere og presentere biologisk mangfold-data på en god måte. Biofokus sine medarbeidere er derfor godt skolert innenfor en rekke artsgrupper og har en bred økologisk forståelse for de ulike naturtypene som de arbeider med, det være seg skog, kulturlandskap eller ferskvann. Digitale verktøy som databaser, GIS og bilde-behandling er viktige redskaper i vårt arbeid for å anskueliggjøre naturverdier på en best mulig måte.

Stiftelsen utgir den digitale rapportserien **Biofokus rapport**.

Biofokus rapport 2023–039
ISSN 1504-6370
ISBN 978-82-8449-211-7

Gaustadalléen 21
NO-0349 OSLO
Org.nr: 982 132 924
post@biofokus.no
biofokus.no